

Dincolo de lut

Ileana

Dincolo de lutul ce-mi ține prizonieră inima,
Repetitiv, un strigăt ară în mine
însămânțând un vis
și îmi spune, că pot să zbor, să fiu
ce mi-am dorit!

Dincolo de durerea ce sapă în mine, mocnit,
un foc îmi obligă setea s-o sting
cu izvorul cunoașterii, să adun
între palme esența din necuprins,
să înțeleg cine sunt.

Dincolo de tăcere, rămâne în cuvânt,
o parte din gândul risipit peste timp,
frământând între palme de șoapte
mărturie, că am fost și că sunt,
picătură de viață și moarte, visând.

Carnivor, timpul mă obligă să prind
cât mai multe secunde și simt
foamea lui cum pătrunde în mine
până când mai rămân
dintr-un vis, doar fărâme.

Dincolo de lutul în care mă zbat
eu nu sunt numai carne și sânge, eu ard!

Căutând necuprinsul din rost,
sunt esența a tot ce cunosc.
Peste inimă, gânduri și zile,

Căutarea e tot ce rămâne!

27.06.2019